

Skandinavia og Nord-Europa i vikingtiden ca. 750-1050

Vikingenes plyndringstokt i Nord-Europa er godt kjent, men de samhandlet også med andre europeerne i Skandinavias naboområdene på sosialt, religiøs og kulturelt vis. Med andre ord, var påvirkningen mellom skandinaviske vikinger og nordeuropeere gjensidig. På bakgrunn av denne erkjennelsen om gjensidig påvirkning har vikingstudiene i løpet av de siste tiårene utviklet seg til et felt som omfatter nord-europeisk historie fra 700- til og med 1000-tallet – en periode da skandinaver spilte en viktig rolle. De samhandlingene som skandinaver hadde med angelsaksere, frankere, irske, bysantinere, og slaver ble beskrevet i forskjellige skriftlige kilder utenfor Skandinavia på 800- og 900-tallet. Disse kildene har blitt mindre studert i den skandinaviske forskningen av vikingtiden som hovedsakelig har blitt basert på senere norrøne kilder. Men kildene som ble skrevet i europeiske land i vikingtiden og har blitt oversatt til engelsk i de siste årene, tilbyr et mangfold av informasjon om skandinavenes sosiale liv og kulturelle oppfatninger, og tegner et bilde av vikingtiden som skiller seg fra beskrivelser som finnes i islandske sagaer. Siden andre verdenskrig har globale vikingstudier vært dominert av engelskspråklige forskning. Som konsekvens har hoveddelen av relevant forskningslitteratur blitt skrevet enten på engelsk eller på et skandinavisk språk.

Masteroppgaver kan skrives på forskjellige felt, som inkluderer, men ikke er begrenset til de følgende:

1. Skandinaver i Karolingerriket: krig, handel og samhandlingsmønstre
2. Skandinaver i Øst-Europa
3. Oppfatningen av Skandinavia i vestlige kilder
4. Identitet i nordisk vikingtid
5. Norge og nordmenn i vikingtiden
6. Kristningen i Norden i vikingtiden
7. Symbolsk kommunikasjon i vikingtiden

Valg av emne foretas etter nærmere samtale med veileder og på bakgrunn av studenters forskningsinteresser og språkkunnskaper.